

ЄВРОПЕЙСЬКА ПАТЕНТНА ОРГАНІЗАЦІЯ (ЕРО)

Зусилля зі встановлення міжурядового співробітництва щодо патентних процедур у Західній Європі належать ще до 50-х років ХХ століття та до планів, спрямованих на усунення дублювання роботи патентного відомства з проведення пошуку і експертизи патентних заявок.

Європейське патентне відомство (ЄПВ) було засновано на Європейській патентній конвенції, що набрала чинності 7 жовтня 1977 року та в якій нині беруть участь 17 договірних держав (Австрія, Бельгія, Данія, Франція, Німеччина, Греція, Ірландія, Італія, Ліхтенштейн, Люксембург, Монако, Нідерланди, Португалія, Іспанія, Швеція, Швейцарія, Сполучене Королівство). Усі ці держави є також сторонами Паризької конвенції про охорону промислової власності та Договору про патентну кооперацію. ЄПВ, штаб-квартира якої перебуває в Мюнхені (Німеччина), а філії — в Гаазі, Берліні та Відні, має майже 4000 співробітників, розподілених на 5 генеральних директоратів. Вона розглядає заявки і видає патенти від імені Договірних держав, зазначених у Європейських патентних заявках. ЄПВ самофінансується з 1981 року.

У межах системи міжурядового співробітництва, введеного Європейською конвенцією, передбачена можливість подати одну патентну заявку однією з трьох офіційних мов (англійською, французькою чи німецькою) й одержати таким чином європейський патент, що діє в одній, кількох або всіх 17 договірних державах. До набрання чинності цією Конвенцією для одержання охорони на винахід у кількох країнах регіону необхідно було подавати окремі заявки до кожної з цих країн.

Конвенція створила систему законодавства, спільну для Договірних держав, і уніфіковану процедуру видачі патентів. ЄПВ здійснює експертизу заявок щодо формальних вимог, підготовку звітів про пошуки та їх публікацію, а також експертизу патентних заявок на відповідність вимогам до патентоздатності за суттю, а саме — на новизну, винахідницький рівень і промислову застосовність.

Усунення дублювання роботи, пов'язаної з розглядом заявок, веде до зменшення витрат не тільки для заявника, а й для патентних відомств договірних держав. Водночас договірні держави зберігають національні патентні відомства та розглядають національні заявки, подані заявником.

Європейське патентне відомство є одним з Міжнародних пошукових органів і органів попередньої експертизи в межах РСТ. Воно є також міжурядовою організацією промислової власності,

на яку покладені певні функції в межах Будапештського договору.

Угода про ділові відносини та співробітництво була укладена між ВОІВ і Європейською патентною організацією 17 травня 1978 року. Співробітництво між Європейським патентним відомством і Міжнародним бюро завжди було тісним. Це особливо важливо щодо операцій у межах РСТ.

Структура законодавства з промислової власності Європейської патентної організації		
Patents, Convention of 5 October, 1973 (10 December, 1998) Convention on the Grant of European Patents (European Patent Convention) [of 5 October, 1973] (text as amended by the act revising Article 63 EPC of 17 December, 1991 and by decisions of the Administrative Council of the European Patent Organisation of 21 December, 1978, 13 December, 1994, 20 October, 1995, 5 December, 1996 and 10 December, 1998)	Конвенція про видання європейських патентів (Європейська патентна Конвенція) від 5 жовтня 1973 р. (з подальшими змінами)	
Patents (Convention), Regulations of 5 October, 1973 (13 December, 2001) Implementing Regulations to the Convention on the Grant of European Patents (of 5 October, 1973, as last amended by Decision of the Administrative Council of the European Patent Organisation of 13 December, 2001)	Інструкції щодо впровадження Конвенції про видачу європейських патентів від 5 жовтня 1973 р. (з подальшими змінами)	

Patents, Protocols on Centralisation & Recognition of 5 October, 1973 Protocol on the Centralisation of the European Patent System and on its Introduction (Protocol on Centralisation) (of 5 October, 1973) and Protocol on Jurisdiction and the Recognition of Decision in Respect of the Right to the Grant of a European Patent (Protocol on Recognition) (of 5 October, 1973)	Протокол про централізацію європейської патентної системи та його введення (Протокол про централізацію від 5 жовтня 1973 р. і Протокол про юрисдикцію та визнання рішення щодо права на видачу європейського патенту (Протокол про визнання) від 5 жовтня 1973 р.	
---	---	--

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ European Community

На додачу до Європейської патентної конвенції держави-члени Європейського Союзу розробили Конвенцію про патентні співтовариства, котра ще не набула чинності. Згідно з Конвенцією про патентні співтовариства, з'явиться можливість одержати регіональний патент, який не тільки видаватиметься регіональним відомством промислової власності (Європейським патентним відомством), але й також матиме силу регіонального патенту замість низки національних патентів. Внаслідок цього такий патент може бути анульованим тільки повністю, тобто не тільки з дією в одній або кількох країнах-членах. Положення, що стосуються цього, утворюють частину Конвенції про патентні співтовариства та Протоколу про врегулювання позовів, які стосуються порушення та дієвості патентів Співтовариства. Ця Конвенція і зазначений Протокол передбачають, зокрема, створення Спільного апеляційного суду, який буде приймати остаточні рішення щодо чинності патенту Співтовариства.

У сфері торговельних марк багаторічні зусилля щодо вдосконалення співпраці між державами-членами Європейського Союзу увінчалися нарешті успіхом. Пропозиція про прийняття Регламенту ради про торговельні марки Співтовариства була внесена Комісією Європейського союзу в 1980 році. У 1993 році спірні питання, що лишалися, були узгоджені та було досягнуто